

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

בפני: כב' השופטת – לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רשיד ניגים

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד לני אלפורד

מטעם הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד חן רוימי ממשרדו של עו"ד שלומי בלומנפלד

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו על פי כתב האישום המתוקן.

כתב האישום וההליכים

1. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירה של פגיעה בגן לאומי, וזאת על שום שביום 25.6.06 או בסמוך לכך, במקרקעין הנמצאים בנ.צ. 224570/738170 שבתחומי הגלן הלאומי ציפורי – ריש לקיש, יצק משטח בטון שגודלו 12X4 מ', והביא למקום בלוקים רבים לצורך המשך הבניה במקום.
 2. עוד טוענת המאשימה כי ביום 30.7.09 או בסמוך לכך, העמיד הנאשם סביב משטח הבטון הנ"ל קונסטרוקציה של עמודי ברזל ותחם אותם במשטחי פח וברזנט.
 3. את כל אלו עשה הנאשם, לטענת המאשימה, בלא היתר מרשות הטבע והגנים, ובמעשיו פגע בגן הלאומי.
 4. אינני רואה צורך לפרט במסגרת הכרעת הדין את השתלשלות ההליכים בתיק זה, אך אציין בתמצית כי הנאשם הודה והורשע במיוחס לו על פי כתב האישום המקורי, אך מאוחר יותר נעתרתי לבקשתו, ביטלתי את הכרעת הדין והתרתיו לו לחזור בו מהודאתו (ר' החלטה מנומקת מיום 4.2.10, עמ' 11 לפרוטוקול).
- יצוין כי הנימוק המרכזי שעמד ביסוד הבקשה לביטול הכרעת הדין וההיתר לחזרה מן ההודאה היתה כי הנאשם אינו דובר ואינו מבין את השפה העברית, ועל כן לא הבין במה הוא מואשם ואף את טיב הודאתו וטיב הרשעתו הקודמת בעבירות לפי חוק התכנון והבניה.

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

1 על אף שהטלתי ספק בנכונותה של טענה זו, נוכח הנסיבות שהיו בפני, החלטתי בכל זאת,
2 ולמען הסר ספק, לקבל את הבקשה בשל הפגמים הדיוניים שנפלו בקבלת הודאתו.

3
4 5. בעקבות זאת, החלו להישמע הראיות, ובשלב מסויים, בשל בעייתיות בהסמכתה של התובעת
5 לייצג את המדינה בעבירות לפי חוק התכנון והבניה התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק התכנון
6 והבניה"), הודיעה המאשימה על חזרה מן האישום הראשון ומחיקת הוראת החיקוק מס' 2
7 באישום השני.
8 הנאשם זוכה, איפוא, מן האישומים והעבירות שמהן חזרה המאשימה, והכרעת דין זו
9 מתייחסת, לכתב האישום המתוקן שהוגש בעקבות אותו זיכוי חלקי.

ראיות הצדדים

10
11
12 6. מטעם התביעה העיד עד אחד – פקח רשות הטבע והגנים, מר מחמוד נסאר, שבאמצעותו
13 הוגשו גם דו"חות, תצלומים ומסמכים נוספים. כן הוגשה תעודת עובד ציבור של הגב' ענת
14 יציב.
15 עד תביעה נוסף שהופיע ברשימת עדי התביעה לא התייצב בשל מצבו הבריאותי, והתביעה
16 ויתרה על עדותו.

17
18 7. מטעם ההגנה לא הובאו כל ראיות. הנאשם בחר שלא להעיד, וזאת לאחר שסיגורו, הסביר
19 לו משמעות הדבר וכי יש בשתיקתו כדי לחזק את ראיות התביעה.

עד התביעה מחמוד נסאר

20
21
22 8. מחמוד נסאר, משמש כמפקח ברשות הטבע והגנים מזה כ-18 שנים. לדבריו, הוא מכיר את
23 הנאשם במסגרת עבודתו באזור מאז שנת 2002. לדבריו, הוא פונה אליו תמיד בכינוי "אבו
24 מרואן".

25
26 9. מטעם העד הוגש דו"ח פעולה מיום 25.6.06 (ת/2), בו הוא כותב כי באותו יום, בשעה 10:40
27 ראה שבסככתו של הנאשם בגן הלאומי ציפורי, בוצעה יציקת בטון חדשה באורך של 12
28 מטרים וברוחב של 4 מטרים לערך. עוד ציין כי בסמוך לכניסה לסככה היתה ערימה של
29 בלוקים המעידה על המשך הבניה.
30 העד צילם את המקום, כולל רצפת הבטון והבלוקים וכן בדק ורשם את הנ.צ. של המקום –
31 738170 : 224570.

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

10. עוד הוגשו באמצעות העד שני מזכרים שכתב. על פי המזכר האחד מיום 2.7.07 (ת/3), ביקר ביום 13.6.06 בנחל ציפורי אצל הנאשם וראה כי הסככה (המכונה "הנ"ל") סגורה בברזנט ורשתות ובתוכה מוחזקים עופות – אפרוחים לגידול.
11. במזכר השני מיום 3.9.07 (ת/4), מתייחס הנאשם בחלקו הראשון לתיקים קודמים שנפתחו נגד הנאשם, ואשר אינם מעניינה של הכרעת דין זו, ובחלקו השני ליציקת משטח בטון והעמדת עמודים – נושא שנדון באחד מאותם תיקים קודמים, הפך ללול לגידול תרנגולות ונסגר ברשתות וברזנטים.
- עוד הוסיף העד כי באחת הפגישות שקיים עם הנאשם שאל אותו העד מדוע הוא ממשיך בכך, והנאשם השיב שזו פרנסתו והוא איננו יכול לעשות אחרת.
12. באמצעות העד הוגש גם צו הפסקה מינהלי מיום 3.7.06 (ת/1) שאותו מסר, לדבריו, לנאשם, אך משזוכה הנאשם מן העבירות לפי חוק התכנון והבניה אין עוד משמעות לצו זה ולנסיבות מסירתו לצורך הכרעת הדין, למעט העובדה כי העד מוסר (עמ' 25-26) כי כאשר מסר לנאשם את הצו הסביר לו מהו הצו וזאת כשהוא משוחח עמו בשפה הערבית שהיא שפת אמו. לדבריו הנאשם דובר גם עברית אף כי "לא במידה רבה מאד".
13. בדו"ח פעולה מיום 5.5.09 (ת/5) מוסר העד כי הגיע באותו יום, על פי בקשת התובעת, לגן הלאומי ציפורי כדי לבדוק אם הנאשם נמצא עדיין במקום, ומצא אותו כשהוא עסוק בניקוי עופות. הנאשם לחץ את ידו, טען בפניו כי משפטו הסתיים ואין הוא יודע על דיון בעניינו, וסרב למסור מספר טלפון. העד הבחין כי הסככה הפכה ללול, והלול הישן יותר קיים עדיין.
14. ביום 28.5.09 שב העד וביקר במקום, ובדו"ח ת/6 מוסר הוא כי ראה במקום סככה בגודל של 10 X 3 מטרים, והמשמשת לגידול עופות, ובה מתקני האכלה של עופות, וסככה שניה נסגרה והפכה אף היא ללול ובו כלופים ועופות. את הנאשם ראה בחצר המחסן כשהוא מנקה עופות באמצעות מבער.
15. ביקורו הבא של העד במקום היה ביום 30.7.09, ועליו מדווח הוא בדו"ח הפעולה ת/7. גם כאן מדווח הוא על סגירתו של המשטח בפחים ובברזנט והפיכתו ללול.
- במהלך ביקור זה גבה העד הודעה מן הנאשם (ת/10), בה אמר הנאשם כי כפי שאמר לעד בזמנו, הוא מקיים בסככה משתלה הפעילה כששה עד שבעה חודשים בשנה, ואת שארית הזמן מנצל הוא על מנת לגדל במקום עופות למאכל לפרנסת משפחתו. לשאלת הפקח מדוע

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1 סגר את הצדדים והתקרה השיב כי הוא סוגר אותם בעת שיש במקום שתילים כדי למניע
2 כניסת רוח והרס השתילים, וכי ביום הביקור יש במקום עופות שאותם יוציא בעוד כ- 3
3 חודשים.
- 4
- 5 16. לגבי הודעה זו טען הסניגור טענות באשר לקבילותה, והוסכם כי נושא זה ידון במסגרת
6 הכרעת הדין. עם זאת, כאשר הגיעה שעתו של הנאשם להעיד, בחר הוא שלא לעשות כן,
7 וממילא אין בפני כל בסיס ראייתי לטענת הסניגור בדבר הנסיבות שהובילו למסירת ההודעה,
8 או לגבי אמצעים פסולים כלשהם שננקטו כלפי הנאשם במהלך גביית הודעה זו. בנסיבות אלו,
9 אין בפני אלא את עדות הפקח ולפיה גבה את ההודעה בחלקה בעברית ובחלקה בערבית תוך
10 תרגום לעברית, כשלאחר מכן הוקראה לו בעברית ובסיום חזר עליה שוב לבקשתו ואזי חתם.
11 העד מדגיש כי הנאשם מעולם לא אמר לו במהלך גביית העדות שאין הוא מבין את הדברים,
12 וכי בכל פעם שלא הבין דבר מה ביקש כי יוסברו לו. לדבריו, כאשר שאל אותו מדוע עשה
13 זאת שוב השיב כי משתלם לו להמשיך ולעשות כן (ר' עמ' 27-28 לפרוטוקול).
- 14
- 15 17. בהמשך עדותו מסר העד כי בכל המקרים שבהם ביקר את הנאשם במקום, או לפחות ברובם,
16 יש עמו בנעימים. לדבריו, הוא מכיר את בנו עוד לפני שהכיר אותו, ובכל הביקורים שבהם אצל
17 קפה באוירה ידידותית וטובה בלא קשר לעצם העבירה.
- 18 אשר לטענת הסניגור לפיה אמר לנאשם כי עדיף שיענה באופן שישביע את רצונו שאם לא כן
19 מצבו יורע בהרבה, השיב העד כי לא היה כל דבר איום. לדבריו, הדבר היחיד ששאל הנאשם
20 הוא מה יהיה הלאה, ועל כך השיב לו כי הדבר הטוב ביותר הוא שיגיע לבית המשפט עם
21 הדברים האמיתיים. למעשה אף הציע לו, לטענתו, מספר פעמים להתקשר לעורך דין.
22 עדותו של העד נסאר מקובלת עלי בענין זה, ועל כן נחה דעתי כי הודעת הנאשם נמסרה
23 מרצונו הטוב והחפשי של הנאשם והיא קבילה, איפוא, כראיה נגדו.
- 24 על אף שלא טען זאת בטיעונו המקורי, הוסיף הסניגור במהלך הדיון טענה ולפיה טענות
25 הזוטא שהעלה נוגעות לכל אמרות הנאשם שהוגשו, ובהן גם הסיפא לת/4. בהעדר כל גירסה
26 מפיו של הנאשם או מכל מקור אחר, דינה של אמרה זו כדין ההודעה ת/10, ואני מקבלת
27 אותה כראיה קבילה נגד הנאשם.
- 28 אוסיף ואומר גם כי עדותו של העד נסאר אמינה עלי, ועל כן – ובהעדר כל טענה בענין זה
29 מטעם ההגנה – אני קובעת גם כי הדברים שנכתבו הן בת/10 והן בת/4 משקפים נאמנה את
30 הדברים שאמר הנאשם.
- 31

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

18. דו"ח הפעולה ת/9 מתייחס לביקור שערך העד במקום ביום 7.1.10 ומצא כי כל המבנים שעליהם דיווח בביקורים הקודמים קיימים עדיין.
19. ביום 8.11.09, ביקר שוב במקום ביחד עם התובעת, עו"ד אלפורד, בהמלצת בית המשפט, ופגש שם בנאשם ובעורך דינו וכן עורך דין נוסף ומספר אנשים נוספים שאינם מוכרים לו. לדבריו, הסביר לנאשם בנוכחות כל הנוכחים כי עליו לפרק את קונסטרוקציות הברזלים ולהסיר את הברזנטים המכסים את התקרה ושני הצדדים מן הלולים הקיימים במקום. במהלך שיחה עם הנאשם וסניגורו הסכים העד לוותר על פירוק שני משטחי הבטון ובלבד שיכוסו באדמה על מנת להעלימם. לדבריו, שמע את הסניגור מסביר לנאשם את דבריו בעברית.
- בישיבת 7.1.10 מסרה אף התובעת דיווח דומה לזה לבית המשפט, ממנו עולה כי עורך הדין שנכח במקום בעת הביקור המשותף היה הסניגור הראשון – עו"ד ליכט.
20. הדו"ח ת/9 מתאר את ביקורו האחרון של העד במקום ביום 3.2.10, ועל פיו אין כל שינוי במצב לעומת הביקורים הקודמים.
21. עוד הוגשו באמצעות העד תצלומים של השטח הרלבנטי (ת/11), תצלום אוויר של השטח הרלבנטי (ת/12), וכן תעודת עובד ציבור (ת/13) בדבר היות הנ.צ. שצוין העד בשטח הגן הלאומי ציפורי בצירוף המסמכים המעידים על כך). יצוין כי התצלומים ת/11 הם למעשה צילומי תמונות שצולמו בצבע ואשר התובעת היתה אמורה להמציא את המקור הצבעוני שלהם אך לא עשתה כן. מן התצלומים לא ניתן להבין באיזה תאריך צולמו, משום שהתאריך מופיע רק בחלקו בתחתית העמוד האחרון. מכל מקום, ברור כי התצלומים צולמו באחד מביקוריו של העד במקום, והסניגור הצהיר כי אינו חולק שהתמונות משקפות את מה שהיה בשטח והעד הוא שצילם אותן (ר' עמ' 28 לפרוטוקול).

דיון

22. כפי שציינתי לעיל, עדותו של העד נסאר אמינה עלי לחלוטין. העד דיווח על פעילותו במסגרת תפקידו ולא שמעתי כל טעם מדוע יבחר להעליל עלילות על הנאשם. עדותו בפני נשמעה באזני מהימנה ומשקפת נכונה את הפעולות שערך, את הדברים שראה ואת הדברים ששמע. משכך, מקבלת אני את דבריו ולפיהם הנאשם עושה שימוש דרך קבע במקום שאותו תיאר, ומנהל בו פעילות של גידול עופות ופעילויות נוספות. בנסיבות אלו יש לראות בעדותו ראייה

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1 בדבר יציקת משטח בטון, הבאת בלוקים למקום, ותחימת המשטח בעמודי ברזל, משטחי פח
2 וברזנט, גם אם לא נעשתה פיזית על ידו, נעשתה בידיעתו, על פי רצונו ולצרכיו הוא, וממילא
3 יש לראות בו מבצע בצוותא של אותן פעולות (ר' דנ"פ 1294/96 עוזי אזולאי משולם ו-11 אחי
4 נגד מדינת ישראל, ע"פ 4389/93 יוסף מרדכי נגד מדינת ישראל והפסיקה העניפה שלאחר
5 מכך).
- 6
- 7 23. יצויין כי מסקנה זו עולה גם מתוך אמרותיו של הנאשם שבת/10 ובת/4, שאותן קיבלתי
8 כאמינות, ומהן עולה בבירור כי הנאשם מאשר את חזקתו בשטח ואת השימוש שהוא עושה בו
9 דרך קבע, והיא מתחזקת גם כתוצאה מהימנעותו של הנאשם מלהעיד בבית המשפט (ר' סעיף
10 162 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב – 1982).
- 11
- 12 24. התוצאה היא כי אני מקבלת את טענת התביעה ולפיה הוכח שהבניה שבוצעה במקום עובר
13 לביקוריו של המפקח – הן משטח הבטון והן הפעולות השונות לסגירתו של המשטח – בוצעה
14 על ידי הנאשם או מי מטעמו, והוא אחראי לה.
- 15
- 16 25. סעיף 30(ד) לחוק חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-
17 1998 (להלן: "החוק") קובע:
- 18 "לא יבצע אדם פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בשמורת טבע או בגן
19 לאומי, אלא בהיתר בכתב מאת המנהל; לענין זה, "פגיעה" – לרבות השמדה,
20 השחתה, הריסה, שבירה, חבלה, כתיבה, ציור או חריטה במקרקעין, הצבת
21 שלט, גרימת נזק לבעל חיים או הטרדתו, רעייה, כריתה, קטיפה, נטילה, שינוי
22 צורה או תנוחה טבעית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לריבויים ולהמשך
23 התפתחותם הטבעי, שינוי של פני הקרקע, כולל חפירה, הקמת מבנה או
24 מיתקן, או הכנסת חומר זר, וכן השלכת פסולת או השארתה".
- 25
- 26 אין ספק כי יציקת המשטח וסגירתו באמצעי ברזל, פח וברזנט מהווה "הקמת מבנה או
27 מתקן" ו"הכנסת חומר זר" לשטח, ועל כן מקבלת אני את טענת התביעה ולפיה פעולותיו של
28 הנאשם כמפורט בכתב האישום, וכמוכח מעדותו של נסאר, מהווה "פגיעה" כמשמעותה
29 בסעיף האמור.
- 30
- 31 26. אשר לטענת הסניגור ולפיה יש לזכות את הנאשם משום שלא הוכח האמור בסעיף 57(א)
32 לחוק, ולפיו בוצעה "פגיעה חמורה": אינני מקבלת טענה זו. התביעה לא טענה בשום מקום

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1 בכתב האישום כי נגרמה פגיעה חמורה בגן הלאומי, וממילא נראה כי הנקיטה בסעיף 57(א)
2 במקום (ב) הינה טעות קולמוס בלבד. העבירה המיוחסת לנאשם קבועה בסעיף 30(ד) לחוק,
3 עובדות אלו נטענו בכתב האישום, ואין כל פגיעה בהגנת הנאשם בכך שאם יורשע, ניתן יהיה
4 להטיל עליו עונש קל יותר מזה שצויין בכתב האישום.
5
6 27. כמסקנת ביניים קובעת אני, איפוא, כי התביעה הרימה את נטל ההוכחה בדבר עצם ביצוע
7 פעולות הבניה על ידי הנאשם ובדבר היות פעולות אלו "פגיעה" כמשמעותה בחוק.
8 נותר, איפוא, לדון בשאלה אם הרימה התביעה את נטל ההוכחה ולפיו מצוי השטח המתואר
9 בכתב האישום ובעדותו של הפקח נסאר, בנקודת הציון (להלן: "נ.צ.") 224570/738170,
10 וממילא – בתוך שמורת הטבע.
11
12 28. יובהר כי לאורך כל עדותו של העד נסאר, ואף בדו"חות שערך, אין העד מתאר את מיקומו של
13 המבנה נשוא כתב האישום, אלא מסתפק בציון העובדה כי הוא מצוי בתוך הגן הלאומי. בכך
14 אין כמובן די, ולא אוכל להסתמך על אמירה כללית זו כראיה המוכיחה מעבר לכל ספק סביר,
15 כי המבנה נשוא כתב האישום נמצאים בתוך שטח הגן הלאומי.
16 במיוחד אמורים הדברים לאור העובדה כי על פי הנקודה המסומנת על גבי התצלום ת/12,
17 נמצא המקום סמוך לגבול שטח הגן הלאומי, ועל כן, גם אם ניתן היה לומר שהפקח מכיר
18 היטב את הגן הלאומי ואת תחומה, אין לשלול את האפשרות כי שגה בקביעת קו הגבול של
19 הגן הלאומי וממילא, במיקומו של המבנה בתוך שטחה.
20 אין בפני, איפוא, ראיה פיזית ולפיה מצוי המבנה בתוך שטח הגן הלאומי.
21
22 29. כפי שציינתי לעיל קיבלתי את אמרותיו של הנאשם ת/4 ו-ת/10 כאמינות ומשקפות את דבריו
23 של הנאשם. עם זאת, עיון באותן אמרות מלמד כי לא נאמר בהן דבר בנוגע להימצאות המבנה
24 בתחום הגן הלאומי, וממילא, גם מאמרות הנאשם אין התביעה יכולה להיבנות בנוגע לשאלה
25 זו.
26
27 30. אשר להימנעותו של הנאשם מלהעיד בבית המשפט, יש בה אכן כדי לחזק את ראיות התביעה,
28 אך אין בה כדי לייצר ראיה עצמאית מקום שהתביעה אינה מביאה ראיה כזו. כפי שיובהר
29 בהמשך, משלא הביאה התביעה ראיה בדבר מיקומו של המבנה בתוך שטח הגן הלאומי, אין
30 בהימנעות הנאשם מלהעיד כדי לחזק דבר בנקודה זו (בהבדל מנושאים אחרים, כפי שפורטו
31 לעיל).
32 יש לבחון, איפוא, אם הצליחה התביעה להוכיח נתון עובדתי זה בדרך אחרת.

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1
- 2 31. הוכחת מיקומו האבסולוטי של המבנה מבוססת, לטענת התביעה, על עדותו של העד נסאר
- 3 דבר איתור נקודת הציון (להלן: "נ.צ.") שבה מצוי השטח שבו בנה הנאשם את המבנה, על
- 4 תצלום האויר שעל גבו מסומן גבול הגן הלאומי ובתוכו נקודה המתארת את המקום על פי
- 5 אותה נ.צ. וכן על תעודת עובד ציבור בדבר היות נ.צ. זו בתוך שטח הגן הלאומי ציפורי.
- 6 מקבלת אני כמוכחת את העובדה כי נ.צ. 224570/738170 מצויה אכן בתחום הגן הלאומי
- 7 ציפורי, וזאת על פי תעודת עובד הציבור ת/13 והנספחים לה. (משכך, אינני רואה צורך לדון
- 8 בשאלת קבילותו של תצלום האויר ת/12).
- 9 ואולם השאלה היא, האם הוכחה העובדה כי המקום בו ביצע הנאשם את הפעולה הפוגעת,
- 10 מצוי בנ.צ. הנ"ל, וממילא בתוך הגן הלאומי ציפורי.
- 11
- 12 32. קביעתו של העד בדבר הנ.צ. האמורה, מבוססת על תוצאה שקיבל במכשיר ה-GPS של רשות
- 13 הטבע והגנים המצוי ברשותו, והפועל כידוע, באמצעות תקשורת לוויינים. לדבריו, נמצא
- 14 המכשיר ברשותו מאז שנת 2003, והוא פועל באופן תקין ודרך קבע בכל מקרה שבו עולה חשד
- 15 לעבירה. העד הוסיף ואמר כי המכשיר תקין, וכי בכל פעם שקיבל נתונים מן המכשיר
- 16 והעבירם למשרד על מנת לבדוק מיקומה של נ.צ. זו או אחרת במחשב, מעולם לא היתה טעות
- 17 או תקלה (ר' עמ' 34 ש' 20-14 לפרוטוקול).
- 18 בתשובה לשאלת הסניגור, השיב העד כי אין ברשותו מסמכים בדבר תקינותו של המכשיר או
- 19 בדבר נקיטת אמצעי אבטחה סבירים למניעת חדירה למכשיר, ולדבריו אף לא ראה מסמכים
- 20 כאלו (ר' עמ' 33 ש' 25-6 לפרוטוקול).
- 21 33. בפועל, מבקשת התביעה כי ארשיע את הנאשם בפגיעה בגן לאומי, תוך התבססות בלעדית על
- 22 עדותו של העד ולפיה נמצא המבנה נשוא כתב האישום בנ.צ. האמורה, וזאת על פי ממצאי
- 23 מכשיר ה-GPS שהיה ברשותו. אין התביעה מציגה ולו תחילתה של ראיה בדבר אופן פעולתו
- 24 של המכשיר, דרך הפעלתו, תקינותו לרבות ביקורות תקינות תקופתיות או טרם הפעלה
- 25 המבוצעות בו, מידת הדיוק של המכשיר, ההכשרה הדרושה לשם הפעלתו וכו'.
- 26 חוששני כי הסתמכות על דבריו הסתמיים של העד ולפיהם הוא נוהג להשתמש במכשיר דרך
- 27 קבע ללא כל בעיה אין בהם כדי להסיר את הספק שמא לא היה המכשיר תקין, שמא מידת
- 28 האמינות והדיוק שלו לא היו מספיקים או שמא אופן הפעלתו היה שגוי.
- 29 יש לזכור כי על התביעה המבקשת להסתמך על נתונים המופקים ממכשיר דוגמת מכשיר ה-
- 30 GPS מוטל הנטל להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי אותם נתונים הם אכן נתוני אמת, וכי
- 31 ניתן לבסס הרשעתו של נאשם עליהם.
- 32

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1 מן הראוי להשוות את המצב המשפטי לזה הנוגע לאופן הוכחתם של נתונים המופקים
2 ממכשיר ממל"ז לגבי מהירות נסיעתו של רכב, לרבות הוכחת תקינותו של המכשיר וביצוען
3 של בדיקות תקינות ואמינות כנדרש על פי הוראות היצרן (ר' קדמי על הראיות, חלק שלישי,
4 עמ' 1309 והפסיקה המאוזכרת שם).
- 5 בתחילת הדרך נדרשה התביעה גם להוכיח את אמינותו של המכשיר, דרישה שברבות הימים
6 הוסרה לאחר שמסה מספקת של פסיקה הפכה את אמינותו של המכשיר למוכחת לכאורה
7 (להבדיל מן הדרישה להוכחת תקינות הנדרשת בכל מקרה ומקרה).
- 8
- 9 לגבי מכשיר ה-GPS לא ניתן לומר כי קיימת מסה מספקת של פסיקה כפי שנוצרה עם הזמן
10 לגבי הממל"ז, ועל כן היה מקום לדרוש גם ראיה מקצועית בנושא אמינותו של מכשיר זה
11 בקביעת נקודות ציון על גבי כדור הארץ, לרבות בנושא היקף ותדירות השגיאות וכן מידת
12 הסטיה האפשרית גם כאשר המכשיר תקין. דבר זה לא נעשה.
- 13 גם בנושא תקינותו של המכשיר המסויים שבו עשה העד שימוש לא הביאה התביעה ראיות
14 מספיקות – כפי שפורט לעיל.
- 15
- 16 יצויין כי במקרה אחר שבו נדונה בפסיקה בישראל שאלת הוכחתה של נקודת ציון באמצעות
17 מכשיר GPS - ת.פ. (קרית שמונה) 236/04 מדינת ישראל נגד שהלן אחסאן, מפי כב' השופט
18 פיילס - ראה בית המשפט בעדות דומה לזו של העד נסאר ראיה מספקת לגבי ממצאי
19 המכשיר, וזאת על סמך העובדה כי המכשיר משמש את הפקח בעבודתו כדבר שבשגרה, כי
20 הינו בעל ניסיון של מספר שנים בתפעול המכשיר, וכן לאור העובדה כי בשנים האחרונות אף
21 הפך המכשיר לנחלת הכלל ועל כן אין תפעולו מצריך מיומנות של מודד מוסמך (ר' עמ' 12-13
22 להכרעת הדין).
- 23
- 24 דעתי, בכל הכבוד, שונה. כפי שהבהרתי לעיל, אינני סבורה כי, בהעדר ראיה לאמינותו
25 ולתקינותו של המכשיר, הדברים שנאמרו על ידי העד יש בהם כדי להסיר כל ספק סביר בדבר
26 אי דיוק בנתונים שהופקו מן המכשיר, וממילא בדבר מיקומו המדוייק של המבנה נשוא כתב
27 האישום.
- 28
- 29 גם אם יתכן כי ניתן היה לקבל את הקביעה כי מכשיר ה-GPS אכן הפך לנחלת הכלל בשנים
30 האחרונות והפעלתו אינה מצריכה הכשרה מקצועית או מיומנות מיוחדת (בדומה למכשיר
31 טלפון סלולרי משוכלל, למשל), אין בכך כדי לפטור את המאשימה מלהוכיח כי המכשיר

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1 מופעל, מתוחזק ונבדק בהתאם להוראות היצרן, וכי התוצאות שנתקבלו על פיו ביום
2 הרלבנטי הן תוצאות מדוייקות.
- 3 כפי שציינתי לעיל, מצוי המבנה – לשיטת התביעה – במיקום סמוך יחסית לגבול תחום הגן
4 הלאומי, ועל כן, גם אי דיוק במידה כלשהי עלול לגרום למסקנה שגויה ולפיה המבנה מצוי
5 בתוך תחום הגן הלאומי, בעוד שבפועל הוא מצוי מחוצה לו.
- 6 בהעדר ראיה בדבר טווח הטעות של המכשיר, יפעל הספק בענין זה לטובת הנאשם.
7
- 8 39. אף שניתן להניח ברמה גבוהה של ודאות כי המכשיר היה אכן תקין וכי הופעל כהלכה, כפי
9 שנוהג הפקח בדרך כלל, אין בכך כדי להסיר ספק מלבי, שמא בשל תקלה במכשיר, תפעול
10 שגוי שלו או אי דיוק מובנה בו, נתקבלה תוצאה שאינה משקפת את מיקומו המדוייק של
11 המבנה, וכי המבנה ניצב מעבר לתחום הגן הלאומי.
- 12 משכך, אינני מקבלת את הראיה בדבר נקודת הציון שבה נמצא המבנה, וממילא לא אוכל
13 לקבוע, מעבר לספק סביר, כי המבנה נשוא כתב האישום מצוי בתחום הגן הלאומי ציפורי.
14
- 15 40. התוצאה היא, איפוא, כי התביעה לא הוכיחה את היסוד העובדתי של העבירה המיוחסת
16 לנאשם – מיקומו של המבנה, ומיקומה של הפעולה הפוגעת בתוך שטחו של גן לאומי, ועל כן
17 אני מזכה את הנאשם מן העבירה שיוחסה לו על פי כתב האישום המתוקן.
18
- 19 41. בשולי הכרעת הדין לא אוכל להימנע מלציין כי התנהלותו של הנאשם – ככל הנראה בעצת
20 סניגורו – אינה מעידה על תום לב ועל ניקיון כפיים – וזאת בלשון המעטה. סירובם העיקש
21 של הנאשם ושל סניגורו למסור גירסה כלשהי או אף התייחסות לאמור בכתב האישום בנוגע
22 לזיקתו של הנאשם לשטח ובנוגע לפעולות המבוצעות במקום, גרם להתארכות מיותרת של
23 ההליכים ולבזבוז זמן שיפוטי. במיוחד אמורים הדברים באשר לטענות שהעלה הסניגור בדבר
24 קבילות אמרות הנאשם, ואשר אותן לא טרח בסופו של דבר לתמוך ולו בבדל של ראיה – כולל
25 עדות הנאשם עצמו - בדבר קיומם של אמצעים פסולים בגביית אותן אמרות, או אף בדבר
26 בעייתיות כלשהי במשקלן.
27
- 28 42. גם התנהלות ההגנה החל מן השלב בו הוחלף הייצוג לוקה בעיני בחוסר אמינות ממשי. על אף
29 שנערתתי לבקשה לביטול הכרעת הדין והתרת לנאשם לחזור בו מהודאתו, לא עשיתי כן אלא
30 משום הפגם הדיוני שנפל בקבלת ההודיה בבית המשפט ולמען הסר ספק. בפועל קיננה אז
31 ומקננת בי עוד יותר מכך גם כיום, תחושה קשה ולפיה טען הנאשם טענות סרק מגמתיות
32 בדבר אי הבנת האישום, שהרי היה מיוצג על ידי עורך דין ותיק ומנוסה שאליו פנה ועמו

בית משפט השלום בנצרת

14 יולי 2011

ת"פ 4679-08-08 מדינת ישראל נ'

ניגים

- 1 תיקשר כל העת, ואף השתתף בסיור משותף עם נציגי המאשימה בשטח בניסיון להגיע
2 להבנות.
3
4 גם באשר למיקומו של המבנה נשוא כתב האישום לא אמר הנאשם דבר ולא הובאה כל ראיה.
5 ניתן היה לצפות מנאשם ומסניגור היודעים או מאמינים כי המבנה מצוי מחוץ לתחום הגן
6 הלאומי, כי יטענו כך מלכתחילה באופן ברור, ואף יעמידו את התביעה על טעותה תוך
7 הפנייתה לראיות הרלבנטיות בשלב מוקדם יותר של ההליכים, במקום לאלצה להביא את
8 מלוא ראיותיה עד תומן.
9 למרבה הצער לא השכילה התביעה להתמודד כהלכה עם הנטל שהוטל עליה.
10
11 44. אכן, ברמה הפורמלית היו הנאשם והסניגור רשאים על פי חוק לנקוט בטקטיקה שבה נקטו,
12 וכפי שהובהר לעיל, עלתה זו יפה. עם זאת, לא אוכל להשתחרר מן התחושה כי נעשתה
13 במקרה זה מניפולציה הגובלת בניצול לרעה של זכויות הנאשם על פי חוק, ושמטרתה לאפשר
14 לנאשם לגרום לסחבת בהליכים אשר תאפשר לו להמשיך זמן ארוך ככל האפשר בהפעלת
15 עסקו במבנה נשוא כתב האישום ובהפקת רווחים ממנו.
16 יש לקוות כי התביעה תפיק את הלקחים מכישלונה בהוכחת האישום במקרה זה, וכי אם אכן
17 עובר הנאשם עבירות בתוך שטח הגן הלאומי – תפעל נגדו ותיטיב להוכיחן.
18

19 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

20
21
22 ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"א, 14/07/2011 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת
סגנית הנשיא

23

24

הוקלד על ידי: יבגניה דורין-מלמוד